

INDEX RERUM,

de rebus propriis, vel acquisitis hereditibus suis relinquunt, Can. 17. 20. & 21. 12. quest. 1. I. 235
Presbyteri & Diaconi, vel qui Sacramenta consecret, pudicitiae custodes, etiam ab uxori- bus abstineant, Can. 3. & 4. dist. 84. I. 104
pro dedicandis Ecclesiis nihil exigant, Can. 1. 1. q. 2. I. 141
deiciantur à Clero, & infames fiant qui loca expulso- rum adulterinae fœditate invadunt, Can. 4. 3. q. 2. I. 176
provideant ne occasione temporalium, Cleri- corum familiaritatis virgines societur, Can. 33. dist. 81. I. 101
vicini audiant eos qui de suorum Episcoporum judiciis queruntur, Canon. 34. 11. quest. 3. I. 225
Presbyteri, Diaconi ab uxori- bus abstineant, Can. 13. dist. 32. I. 44
qui diocesem suam lucrari Deo negligunt, amittunt eas, si aliorum studio fidei sunt reconciliatæ, Can. 15. 16. q. 3. I. 273
non accipiant tertiam partem, nisi dirutas Ec- clesias reparare voluerint, Can. 3. 10. q. 3. I. 214
non verberibus, sed verbis subditos corripiant, Can. 8. dist. 45. I. 59
indisciplinatis quæ gerunt, in irritum revocantur, Can. 10. dist. 19. I. 25
promoveantur Metropolitanorum & Episcoporum examine, Can. 4. dist. 24. I. 33
ad pacem firmiter tenendam vicissim sibi consi- lium & auxilium præstent, Can. 11. dist. 90. I. 110
feu præpositi eligendi sunt, Can. 13. 14. 15. & 16. 17. dist. 61. I. 82
non audeant proficisci ad comitatum, sine aucto- ritate Romani Pontificis, Can. 26. 23. q. 8. I. 320
non pergant ad Imperatorem sine Metropolita- ni consilio, vel Provincialium Episcoporum, Can. 27. 23. q. 8. I. 104
ad Comitatum non accedant, nisi forte hi qui à Religiosis Imperatoribus vel invitati, vel vocati fuerint, Can. 28. 23. q. 8. I. 104
res Ecclesiasticas non tractent sine Economo, Can. 4. dist. 89. I. 109
sine Metropolitanis consensu nihil agant, nec sine consilio eorum, Can. 1. & 2. q. 3. I. 209
dissidentes ad concordiam redire cogantur, Can. 6. & 7. dist. 90. I. 110
reprehendantur qui filios suos secularibus eru- diunt literis, Can. 5. dist. 37. I. 50
sunt ibi ordinandi, ubi multitudo fidelium ex- crevit, Can. 53. 16. q. 1. I. 267
corripiantur qui ad concilium vocati, venire contemnunt, Can. 6. dist. 18. I. 22
perjuri gravius puniendi quam alii, cap. 12. de jurejur. II. 108
Abbatibus, Presbyteri & Fideles Laici intra Ecclē- siam sepeliri possunt, Can. 18. 13. q. 2. I. 250
vilitantes quid à Clericis suis exquirere debeant, Can. 12. 10. q. 1. I. 212
& Clerici invicem sibi honorem exhibeant, Can. 7. dist. 95. I. 115
vacuum nomen tenet qui non est liberalis, Can. 6. dist. 86. I. 105
Episcopi & Presbyteri iidem, Can. 1. dist. 21. I. 27
qui innocentes aut minimis causis culpabiles excommunicant, à vicinis Episcopis moneantur, Can. 8. 11. q. 3. I. 222
& Presbyteri in quibus locis debeant constitui, Can. 3. 4. & 5. dist. 80. I. 99
qui nihil Ecclesiæ conferunt, liberos ex familia Ecclesiæ facere non præsumant, Can. 39. 12. q. 2. I. 241
sæpius visitent Monasteria Monachorum, Can. 29. 18. q. 2. I. 288
non debent aliquid à Monasteriis exigere, præ- ter conditiones quæ dedicationis tempore con- stituta sunt, Can. 30. 18. q. 2. I. 288
vel servicia consueta, Can. 31. 18. q. 2. I. 288
posteriores prioribus non præponant, Can. 5. dist. 74. I. 93
locum Apofolorum in Ecclesia tenent, Can. 6. dist. 68. I. 90
qui ordinationibus Apofolicis subjacent, singu- lis annis Apofolorum limina visitent, Can. 4. dist. 93. I. 112
à Deo sunt judicandi, Can. 9. 6. q. 1. I. 19

à suo Metropolitanò, & ipse ab eisdem confe- cratur, Can. 6. & 7. dist. 64. I. 88
ita Diocesem suam regant, ut nihil ex earum jure præsumant auferre, Can. 60. 16. questione 1. I. 266
& alii Prælati, Superiores, necnon Abbates, Priores, & ceteri, ad commissas Ecclesias & Monasteria sine literis Apofolicæ Sedis eorum promotionem, confirmationem, con- fsecrationem seu benedictionem continentibus accedere non præsumant, cap. 1. de elect. in Extravag. II. 391
Episcopi debent adesse implorantibus patroci- nium, Can. 1. 2. 3. & 4. dist. 87. I. 107
Episcopi & Superiores dispensare possunt cum habentibus Parochiales Ecclesias sibi subjectas, quod usque ad septennium studendo non tenentur ad Sacerdotium promoveri: ad Sub- diaconatum intra annum: alias sunt privati: elapso septennio, intra annum promoveri de- bent in Presbyteros, cap. 34. de election. in 6. II. 294
non permittant aliquem plures Ecclesias obti- nere, cap. 5. de Præb. II. 139
Episcopi Campaniæ, Can. 2. dist. 84. I. 103
secundum ordinationis tempus Coepiscopis ejus- dem Provinciæ locum deferant, Can. 1. dist. 18. I. 21
dignos ad sacros Ordines & Ecclesiasticas Digni- tates promovere procurent, si canonicam velint ultionem effugere, cap. 44. §. Epi- scopi. de elect. & elect. pot. II. 25
ordinentur ab omnibus Comprovincialibus, Can. 1. 2. & 3. dist. 64. I. 87
à suo Metropolitanò, & ipse ab eisdem confe- cratur, Can. 6. dist. 64. I. 88
non nisi 72. testibus condemnandi sunt, Can. 2. & 3. 2. q. 4. I. 161
nihil exigere debent ut permittant in Ecclesiis sibi subjectis, Clericos institui, Monachos pro- fiteri, vel mortuos sepeliri: alioquin duplica- ta restituuntur, cap. 41. de simon. II. 233
ordinare possunt Priores Prioratum non exem- ptorum, & ipsorum socios, quando morantur in illis, licet non fuerint inde oriundi, cap. 3. §. Religiosi, de temporib. ordinatio- num. II. 298
à Metropolitanis suis consecrationes accipiunt, cap. 2. de transl. Episc. II. 28
non possunt nisi per Rom. Pontificem conde- mnari, d. cap. 2. 209
soli debent per manus impositionem conferre Confirmationem, christmando renatos, cap. 4. de consecr. II. 10
vocati sunt in partem sollicitudinis, non in ple- nitudinem potestatis, cap. 4. de auctor. & usu Pallii. II. 29
in suis Diocesisbus possunt crimina inquirere, ulcisci & punire; & cum opus fuerit publi- cum revocare auxilium, cap. 1. de offic. jud. ord. II. 55
cum altari viatico celebrare possunt, & sibi fa- cere celebrari, sine interdicti transgressione, cap. 12. de privil. in 6. II. 337
sicut dignitate præcellunt, sic debent religione aliis præminere, cap. 9. de voto. II. 178
qui per se non possunt, tenentur assumere ido- neos ad prædicationes, visitationes, & con- fessionum audiciones, cap. 15. de offic. Ordin. II. 57
debet corrigere Clericorum excessum, ut metu poenæ ipsi arceantur, cap. 1. de offic. ordin. in Clem. II. 354
talem Sacerdotem consecrantes, qualem conse- crare non licet, jus ordinationis ulterius non habent, Can. 43. 1. q. 1. I. 131
nullam interdicti vel suspensionis incurrunt sen- tentiam, nisi in sententia sint expressi, cap. 4. de sent. excom. in 6. II. 339
nullum facere Subdiaconum præsumant, nisi qui se victurum castè promiserit, cap. 9. de æt. & qual. & ord. præf. II. 37
Episcoporum ordo quadripartitus, Patriarchæ, Archiepiscopi, Metropolitanis, atque Episcopi, Can. 1. dist. 21. I. 26
vita & conversatio debet esse secreta, & à Laico- rum actibus remota, Can. 5. 2. q. 7. I. 167
prærogativa servanda, Can. 7. dist. 17. I. 21
damnatio injusta, irrita censetur, Can. 35. 11. q. 3. I. 225
Episcoporum mutationes necessitatis vel utilitatis causa fieri possunt; sed non propria voluntate

aut dominatione, Can. 34. 35. 36. & 43. 7. q. 1. I. 200, 201
Episcoporum consecrationes & promotiones, Clericorum electione, ac decreto Episcoporum collegii fieri debent, Can. 2. dist. 63. I. 87
mortuorum res per Archiepiscopos seu Archidiaconorum manus, pro ipsorum salute in elemosinas dispensentur, aut successori fu- turo reverterentur, Can. 43. 46. & 48. 12. q. 2. I. 241
nec licet Metropolitanò eas invadere, Can. 48. 12. q. 2. I. 241
ordinatio sine aggregatis tribus vel quatuor Epi- scopis, fieri non debet, Can. 6. distinct. 80. I. 99
nullus Episcoporum Italiae de cetero aliquem ultramontanum Clericum ordinare præsumat, nisi à nobis speciale licentiam habeat, vel patentes literas sui Episcopi ostendat, cap. 1. de temp. ordin. in 6. II. 298
qui de Episcoporum judiciis queruntur, à vicinis Episcopis audiantur, vel ab aliis ex consensu eorum adhibitis, Can. 35. & 36. 2. q. 6. I. 166
nullus Episcoporum beneficium Ecclesiæ (quod quidam Canonicas vel Præbendas, seu etiam Ordines vocant) pro aliquo pretio vel mu- nere audeat Clericis unquam conferre, Can. 9. 1. q. 3. I. 144
pro balsamo exigat quod in chrismate ponitur, Can. 102. 1. q. 1. I. 138
qui suorum Episcoporum contrahunt offensam, ab aliis non recipiantur, Can. 73. 11. q. 3. I. 228
singuli Episcoporum suis Ecclesiis notificent quæ in Conciliis statuuntur, Can. 17. dist. 18. I. 23
qui non possint Episcopos accusare, Can. 6. 3. q. 5. I. 178
inter Episcopos non sunt habendi qui nec à Clericis eliguntur, nec à plebibus expetun- tur, Can. 1. dist. 62. I. 82
Episcopis vendere non licet Præbendas vel alia, Can. 4. 1. q. 3. I. 143
Episcopis solis licet frontem signare chrismate, & Paracletum Spiritum dare, Can. 1. dist. 21. I. 26
Episcopis secundum mediocritatem loci convivia parentur, Can. 10. 10. q. 3. I. 215
Episcopatus vocabulum unde, Can. 1. dist. 21. I. 27
unus est, cujus à singulis in solidum pars tenetur, Can. 18. 24. q. 1. I. 333
major Presbyterio est, Can. 34. 2. q. 7. I. 171
vel Abbatis de manu Laici non debet suscipi, Can. 12. 16. q. 7. I. 277
Episcopatus Carolei, cap. 9. de renunc. II. 31
Tolosanus in Archiepiscopatum erectus, cap. 5. & 6. de Præb. in Extravag. II. 402
Episcopatus divisio, seu Ecclesiarum Capitulis, Archiepiscopis, vel aliis personis non præjudicat, cap. 2. de conc. Præb. in Extravag. II. 380
quidam ante sui Episcopatus apicem concubi- nam habuit, Can. 7. dist. 33. I. 46
ad Episcopatum non sunt eligendi, nisi quos probabilis vita commendat, Can. 6. & 7. dist. 61. I. 81
qui Episcopatu dimisso Monasticam vitam ele- git, resurgere potest ad officium Pastoralis, cap. 11. de renunc. II. 32
Episcopatus duos in unum Apofolica auctoritas redigere potest, Can. 48. & 49. 16. q. 1. I. 267
Episcopalis auctoritas meritis fidei & vitæ, non divitiis quaritur, Can. 7. dist. 41. I. 55
Episcopalis dignitas à servili vel adscriptitia fortuna liberat, sed non à curiali vel officiali, Can. 20. dist. 54. I. 75
civitati subtrahitur, quæ suos Praefules interemit, Can. 25. 25. q. 2. I. 349
jus potestatis patrie solvit, Can. 20. dist. 54. I. 75
Potestas liberat patrie potestate, cap. 11. qui filii sint legit. II. 218
nullus ad Episcopalem honorem per ambitum accedat, Can. 148. 1. q. 1. I. 140
Episcopales sedes non longo intervallo à se de- bent disjungi, dist. 80. I. 99
Episcopalia nullis ministris Abbatibus, qui alii Episcoporum subesse nolunt, Can. 18. 18. q. 2. I. 87
Episcopalia ornamenta, dist. 40. I. 53

ET VERBORUM.

gubernacula non nisi majoribus populis & fre- quentioribus civitatibus oportet præsidere, Can. 4. dist. 80. I. 99
gubernacula non nisi majoribus populis & fre- quentioribus civitatibus præsidere oportet, cap. 1. de privil. II. 259
Epistola synodica, Can. 21. dist. 63. I. 85
Epistolam deferens falsam, à Sede Apofolica puniri debet, Can. 3. dist. 19. I. 24
Epistole decretales suscipiuntur, Can. 1. dist. 15. I. 14
V. supra. Decretales. 14
Epitimum, Can. 1. 21. q. 4. I. 295
Erciscundæ hæreditatis consortium, Can. 1. dist. 16. I. 428
Ergasterium nulli clerico licet habere, Can. 3. dist. 44. I. 57
Ermengildus Rex, Can. 42. 24. q. 1. I. 337
Errare probatur non qui aliquid nescit, sed qui putat se scire, quod nescit, Can. 11. dist. 83. I. 52
Errat qui alios cum potest, ab errore non re- vocat, cap. 2. de hæret. II. 237
Erranti consentit, qui non occurrit, Can. 6. dist. 83. I. 103
Errantes variis modis à Deo corripiuntur, Can. 2. 23. q. 6. I. 325
Error facti nemini nocet negotio nondum finito, cap. 3. de restit. II. 92
Error, qui non consistit, approbatur, Can. 3. dist. 83. I. 103
Cap. 1. ne Sede vac. aliq. inn. in Extra. II. 380
Erroris verba per imperitiam prolata, non im- pedunt aquæ sanctificationem, Can. 72. dist. 4. de conf. I. 475
proprium pro vero falsum approbare, Can. 11. dist. 38. I. 52
Errori venia danda qui non ex malignitate, sed ex simplicitate proficiscitur, cap. 2. de transl. Episc. II. 28
Errorem aliorum defendens, damnabilior est errantibus, Can. 32. 24. q. 3. I. 342
Errore suo non polli non prodest, qui alieno consentit, Can. 4. dist. 83. I. 103
Esau nepos Abrahæ, Can. 1. dist. 41. I. 54
Esus carum & vini potus, post diluvium con- cessus legitur: post Christi adventum inhi- bitus, Can. 2. dist. 35. I. 48
nec Evangelium habetur, nec profunt aliqua bona sine fide & charitate, Can. 64. & 65. q. 1. I. 133
Evangelia non sedendo, sed stando audire de- bebent, Can. 68. dist. 1. de conf. I. 453
qui Evangelizantibus necessaria non tribuit, seipsum condemnat, Can. 67. 16. q. 1. I. 270
Eucharistia damnatio, Can. 25. 12. q. 2. I. 239
Eucharistia, cap. 1. §. una. de summ. Trin. & fid. Cathol. II. 1
in loco mundo & signato ponatur, cap. 10. de celebr. miss. II. 193
& Chrisma debent fideliter clavibus custodiri, & contra facientes sunt puniendi, cap. 1. de custod. euchar. II. 196
Eucharistia sacramentum, cap. 8. de celebr. miss. II. 192
nemo concipere potest nisi sacerdos ritè ordina- tus, cap. 1. §. una. de summ. Trin. & fid. Cathol. II. 1
Eucharistia communionem quotidie accipiens, nec reprehenditur nec laudatur, Can. 13. dist. 2. de conf. I. 455
in Eucharistia sacramento tria sunt distinguen- da, forma visibilis, veritas corporis & virtus spiritalis, cap. 6. §. distinguentium est. de celebr. miss. II. 191
aqua cum vino transubstantiatur, cap. 6. §. quæ significati. de celebr. miss. II. 262
Eucharistiam faciunt non verba, sed merita sa- cerdotum, Can. 90. 1. q. 1. I. 136
Eucharistiam habeat sacerdos paratum pro in- firmitatibus, Can. 93. dist. 2. de consecr. I. 465
in Eucharistia plus vini quam aquæ fit, cap. 13. de celebr. miss. II. 193
Eudoxius, Can. 9. dist. 16. I. 18
Eventus diaconus, cap. 1. de rest. spol. II. 84
Eutrasii scelera, Can. 45. 23. q. 5. I. 323, 324
Eugenius Papa antecessor Gregorii IV. Can. 13. dist. 50. I. 65
Evidentia patrati sceleris non indiget accusatore, cap. 9. de accusat. II. 224

Eulalius Episcopus Syracusanæ Ecclesiæ, Can. 1. dist. 96. I. 117
Euletherius Episcopus, Can. 1. dist. 91. I. 110
Eulogiæ, Can. 67. 1. q. 1. I. 133
Eulogiæ non cogitur presbyter ad concilia sacra deferre, Can. 8. dist. 18. I. 22
Eumancius Episcopus, Can. 25. 12. q. 2. I. 239
Eunomii & Macedonii error convincitur in Con- stantinopolitano concilio, Can. 2. dist. 15. I. 14
Eunuchus potest in Episcopum promoveri, cap. 3. in fine, de corp. vit. ord. vel non. II. 42
Eunuchos alios natura facit, alios vis homi- num, Can. 9. 33. q. 5. I. 428
Euphemius, Can. 7. 2. q. 3. I. 157
Eusebius Episcopus, C. P. Can. 4. distinct. 22. I. 29
Eusebii Cæsariensis chronicon, Can. 3. dist. 15. I. 14
Eusebius Alexandriae Episcopus, Can. 14. 7. q. 1. I. 200
Eusebius Palestinaensis Episcopus, Can. 11. dist. 16. I. 19
Eustathius, Can. 5. 35. q. 9. I. 444
Can. 11. dist. 16. I. 19
Can. 3. dist. 15. I. 14
Eutyches, Can. 3. dist. 15. I. 18
Eutyches, C. P. Abbas, Can. 10. dist. 16. I. 18
Can. 1. dist. 15. I. 14
Eutyches nefandissimorum monachorum præful, Can. 9. dist. 16. I. 18
Eutychie & Diofcori pravitas reprobat in Chalcedonenf Concilio, Can. 2. dist. 15. I. 14
Eutychieus, C. P. Episcopus, Can. 10. dist. 16. I. 18
ad eum Examinatio personæ pertinet, ad quem impofitio manus spectat, cap. 34. de elect. & elect. pot. II. 23
Executionis injunctæ officium potest unus im- plere, pluribus datis, si unus mortuus sit vel in remotis existat, nisi aliud testator statuerit, cap. 2. §. sanè. de testam. in 6. II. 321
Executio testamenti si non fiat intra annum à die monitionis, executio devolvitur ad Epi- scopum, cap. 3. de testam. II. 161
Executor datus à Papa ut provideat de benefi- cio vel certa Ecclesia non expressa certâ per- sonâ, non potest alteri demandare nisi ha- beat speciale mandatum, cap. 12. de offic. del. in 6. II. 300
sine speciali mandato non inhihet generaliter collationem beneficiorum provinciæ: specia- liter reserovat primum, & inhihet ulterio- riorem, non sine mandato, nec tunc tenet collatio contra hoc facta, cap. 4. de conc. præb. in 6. II. 319
super gratia facta datus à Papa: mortuo Papa etiam res integra gratiam exequitur, cap. 9. de offic. deleg. in 6. II. 300
Executores gratiarum & judices causarum à Sede Apofolica deputati, in diocesisbus jam divisim procedere possunt, sicut ante-divisio- nem poterant, cap. 1. de conc. præb. in Extrav. II. 380
Executores ultimæ voluntatis per diocesanum cogi debent testatoris explorare ultimam volun- tatem, cap. 19. de testament. II. 163
Exemplis sana ratio antependenda, Can. 11. dist. 9. I. 261
Exemptione data monasterio, capelle subjectæ non censetur exemptæ, cap. 17. de privil. II. 261
Exemptus ratione rei vel loci, non censetur exemptus respectu alterius rei vel loci, cap. 16. de privil. II. 261
non censetur qui sub protectione Papæ est, cap. 18. de privil. II. 262
Exempti in locis non exemptis Oratoria vel Capellane sine diocesanorum licentia construere non possunt: nec in exemptis sine licentia Papæ: nec possunt assumere causas proprias suorum liberorum hominum in se, licet sint censuales, cap. 4. de privil. in 6. II. 336
privilegia ostendere debent, cap. 7. de privil. in 6. II. 336
vel privilegiati non tenentur nisi sub certo iudice respondere ratione delicti, contractus aut rei, si hæc sit in loco non exempto con- veniuntur coram ordinario: sed ratione domi- cili non, cap. 1. de privil. II. 335
Exceptio falsi procuratoris non solum ante sen-

tentiam, verum etiam postea potest objici, cap. 4. de procur. II. 64
agenti possessorio adipiscendæ in beneficiis non obstat exceptio criminis, nisi de eo sit infamatus, & infamato accusatore non probante vel non apparente indicitur purgatio, in qua si defecerit, puniuntur ut convicti, cap. 23. de accusat. II. 227
Exceptio criminis agenti interdicit unde vi non oblat, cap. 6. de rest. spol. II. 85
falsi non solum ante sententiam verum etiam post obijci potest, cap. 6. de except. II. 112
testis corrupti non solum ante sententiam, sed etiam post opponi potest, cap. 9. de probat. II. 93
rei judicatæ per iudicem Ecclesiasticum admitti debet in foro seculari, cap. 2. de except. in 6. II. 308
dilatatoria initio litis debet opponi & probari: at peremptoria initio litis debet contestari, Can. 4. 3. q. 3. I. 175
& Can. 15. 3. q. 5. I. 177
peremptoria litis contestationem non impedit, nisi sit de re judicata, transacta vel finita, cap. 1. de lit. cont. in 6. II. 306
jurisdictionis exclusivæ, propter quam fuit ap- pellatum, si probatur vera: iudex appellations non debet de principali cognoscere, sed sus- penderet, cap. 7. de except. II. 113
rei judicatæ non competit reo absoluto, quia non possidebat, cap. 13. de except. II. 114
Excommunicationis dilatorie opponitur quan- documque, peremptoria non obstante, cap. un- de except. in Clem. II. 358
spoliations rerum privatarum non obstat agenti de rebus Ecclesiasticis, cap. 1. §. ult. de rest. spol. in 6. II. 306
majoris excommunicationis in quacunque parte iudiciorum opposita, lites differt & repellit agentes, cap. 1. de except. in 6. II. 308
opposita, reus excommunicationis speciem & nomen excommunicationis exprimere debet: intra 8. dies probare, d. cap. 1. eod. tit. in 6. II. 308
ultra duas vices opponi non debet, præter quam si nova excommunicatio emerferit, vel evidens probatio, d. cap. in eod. tit. in 6. II. 308
suspensionis contra quam de nullitate replicatur, si retardet Ecclesiæ ordinationem, fit absolutio ad cautelam, cap. 9. de except. II. 113
inopie opposita, impedit executionem sententiæ etiam late in possessorio, cap. 16. de rest. spol. II. 86
confanguinitatis admittitur contra mulierem vin- dicantem aliquem in maritum: quæ prius discuti- entiam, quam super matrimonio pronun- cietur, cap. 1. de ord. cog. II. 81
Exceptionem proponens non videtur ea fateri quæ in exceptione includuntur, cap. 6. de except. II. 112
Excommunicationis, perjurii, vel aliam legitimi- mam potest quis opponere pro defensione Ecclesiæ: nec replicatio repellitur, cap. 8. de except. II. 113
objiciens non videtur de intentione adversarii consisti, cap. 63. de reg. jur. in 6. II. 349
per Exceptionem excommunicationis à profes- sione appellations etiam originalis actor repelli non debet, cap. 11. de except. II. 114
Exceptionem excommunicationis non obstante valet rescriptum impetratum in causa appella- tionis, licet de excommunicatione lata post appellacionem à gravamine non faciat men- tionem, cap. 10. de except. II. 113
Exceptiones dilatorie sunt proponendæ ante li- tem contestatam, cap. 62. de appellat. II. 129
Exceptiones falsas opponens in alterius grava- men, iudicis arbitrio in expensis damnatur, vel alias damnatur, cap. 5. de dolo & con- tum. II. 88
Excommunicari quis non debet, antequam causa probetur, Can. 11. 2. q. 1. I. 223
Excommunicatus laicus qui Episcopum iudica- tum non canonicè comprehenderit, Can. 22. 17. q. 4. I. 282
qui prætermisso Ecclesiæ Conventu ad specta- cula vadit, Can. 66. dist. 5. de cons. I. 453